

tam iesniegtos apsvērumus. No apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem ir īpaši izrietot, ka iespējamā tās pienākumu neizpilde ir nevis būtiska, bet pakārtota norādītajai [Komisijas] pienākumu neizpildei, kas izpaudusies tajā, ka dokumenti par pilnībā īstenotu projektu esot papildināti novēloti.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula par Finanšu instrumentu videi (LIFE) (OV L 192, 1. lpp.).

(2) Standarta administratīvie noteikumi, kas pievienoti pielikumā parakstītajam *Grant Agreement*.

Prasība, kas celta 2011. gada 13. jūlijā — Eiropas Komisija/ Īrija

(Lieta C-374/11)

(2011/C 282/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. White, I. Hadjiyiannis un A. Marghelis)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Tiesas spriedumu lietā C-188/08 Komisija/Īrija, Īrija nav izpildījusi LESD 260. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Īrijai samaksāt Komisijai vienreizēju maksājumu EUR 4 771,20 apmērā, kas sareizināts ar dienu skaitu starp sprieduma lietā C-188/08 pasludināšanu un sprieduma pasludināšanu šajā tiesvedībā (vai Īrijas pilnīgu sprieduma lietā C-188/08 izpildi, ja tas notiktu šīs tiesvedības laikā);
- piespriest Īrijai samaksāt Komisijai kavējuma naudu EUR 26 173,44 apmērā par katru nokavēto dienu no sprieduma pasludināšanas dienas šajā tiesvedībā līdz Īrijas sprieduma lietā C-188/08 izpildes dienai;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No Tiesas sprieduma lietā C-188/08 pasludināšanas ir pagājis vairāk par pusotru gadu. Komisija uzskata, ka šis laiks bija pietiekams, lai Īrija izpildītu Tiesas spriedumu. Tā atzīmē, ka Īrija ir paziņojusi, ka tā mēģinās pieņemt nepieciešamos tiesību aktus līdz 2010. gada beigām. Tomēr šis mērķis neesot sasniegts, un Īrija neesot tuvu sprieduma pilnīgai izpildei. Tādējādi Komisija uzskata, ka Īrija nav izpildījusi LESD 260. panta 1. punktā paredzētos pienākumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. jūlijā iesniedza *Cour constitutionnelle* (Beļģija) — *Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge*

(Lieta C-375/11)

(2011/C 282/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA*

Atbildētāja: *État belge*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (¹) 3., 12. un 13. pantu, redakcijā, kas ir piemērojama šobrīd, dalībvalstis operatoriem, kuriem saistībā ar atļaujām mobilās telefonijas tīkla izveidei un izmantošanai to teritorijā, kas tika izsniegta saskaņā ar iepriekšējo tiesisko ietvaru, individuālās tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences ir piešķirtas uz piecpadsmit gadu laikposmu, var noteikt vienreizēju maksājumu, kas jāveic par to individuālo frekvenču izmantošanas tiesību atjaunošanu, kura apmērs, ņemot vērā frekvenču skaitu un to mēnešu skaitu, attiecībā uz kuriem piešķir izmantošanas tiesības, tiek aprēķināts, pamatojoties uz agrākajām tiesībām uz vienreizējo koncesiju, kas bija saistītas ar iepriekš minēto atļauju piešķiršanu, ja šis vienreizējais maksājums tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, maksājumam, kas sedz atļaujas izsniegšanas administratīvās izmaksas?
- 2) Vai saskaņā ar šīs pašas atļauju izsniegšanas direktīvas 3., 12. un 13. pantu dalībvalstis operatoriem, kuri pretendē uz jaunu mobilās telefonijas frekvenču izmantošanas tiesību iegūšanu, var noteikt pienākumu maksāt vienreizēju maksājumu, kura apmērs tiek noteikts izolē frekvenču piešķiršanas laikā, lai tām tiktu noteikta vērtība, ja šis vienreizējais maksājums tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā

frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?

- 3) Vai saskaņā ar šīs pašas atļauju izsniegšanas direktīvas 14. panta 2. punktu dalībvalstis mobilās telefonijas operatoriem attiecībā uz jaunu laika posmu, kurā tiek atjaunotas to individuālās tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences, kuras daži no viņiem jau ir iegādājušies, tomēr pirms šī jaunā laikposma sākuma, var noteikt vienreizēju maksājumu par frekvenču izmantošanas tiesību atjaunošanu, kuras viņiem piederētu šī jaunā laikposma sākumā, pamatojot ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, tās novērtējot, un kas tiktu ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?
- 4) Vai saskaņā ar šīs pašas atļauju izsniegšanas direktīvas 14. panta 1. punktu dalībvalstis kā nosacījumu tiesību izmantot frekvences iegūšanai un atjaunošanai var papildus noteikt vienreizēju maksājumu, ko nosaka izsolē un bez augšējā sliekšņa, kas tiek ieviests papildus, pirmkārt, ikgadējam maksājumam par frekvenču nodošanu lietošanai, kas paredzēts galvenokārt, lai segtu izmaksas, kuras rodas, nododot lietošanā frekvences, kā arī daļēji to novērtēšanai, un abi maksājumi ir pamatoti ar mērķi veicināt optimālu frekvenču izmantošanu, un, otrkārt, ikgadējam maksājumam, kas sedz mobilās telefonijas tīkla izveides un izmantošanas atļauju piešķiršanu, kas izsniegtas iepriekšējās tiesiskās bāzes ietvaros?

⁽¹⁾ OV L 108, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. jūlijā iesniedza *Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel* (Beļģija) — *Tate & Lyle Investments Ltd./Belgischer Staat*, otrs lietas dalībnieks: *Syral Belgium NV*

(Lieta C-384/11)

(2011/C 282/26)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste Aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Tate & Lyle Investments Ltd.*

Atbildētāja: *Belgischer Staat*

Otrs lietas dalībnieks: *Syral Belgium NV*

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 63. pantam (iepriekš — EK līguma 56. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām rezidente akciju sabiedrība, kuras dalība citas rezidentes sabiedrības kapitālā ir mazāka par 10 % no kapitāla, taču šīs dalības iegādes vērtība ir vismaz 1,2 miljoni eiro, ir apliekama ar 10 % nodokli ienākuma gūšanas vietā, turklāt šis nodoklis ienākuma gūšanas vietā tiek atskaitīts no Beļģijā maksājama uzņēmuma ienākuma nodokļa, un iespējamais saldo tiek atmaksāts, un attiecīgā gadījumā vienlaikus var pieprasīt nodokļa režīma piemērošanu (*“definitief belasten inkomsten”*) [*“galīgi ar nodokļiem aplikti ienākumi”*], kas dod iespēju nodokļu aplikšanas bāzi papildus samazināt ar izmaksām, kas saistītas ar dalību kapitālā, kamēr attiecībā uz sabiedrībām, kas reģistrētas citā Eiropas Savienības dalībvalstī [un] kuras saņem šādas dividendes vai izmaksas, kas tiek uzskatītas par dividendēm no tās pašas dalības rezidentes sabiedrības kapitālā, ieturētais nodoklis ienākuma gūšanas vietā (kustamā īpašuma nodoklis) 10 % apmērā ir galīgais nodoklis, kas nav atmaksājams un kuru, atsaucoties uz iepriekš minēto nodokļu režīmu (*“galīgi ar nodokļiem aplikti ienākumi”*), nevar samazināt?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. jūlijā iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) — *Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

(Lieta C-392/11)

(2011/C 282/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Field Fisher Waterhouse LLP*

Atbildētāji: *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi

- Galvenais šīs tiesvedības jautājums ir par to, vai saskaņā ar nomas līguma nosacījumiem nekustamā īpašuma īpašnieka nomniekiem sniegtie pakalpojumi (turpmāk tekstā — “pakalpojumi”) ir jāuzskata par vienota pakalpojuma — nekustamā īpašuma nomas, kas netiek aplikts ar nodokli, elementu tāpēc, ka pakalpojumi kopā ar nomu objektīvi veidotu vienotu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, vai arī tāpēc, ka tie ir nomas, kas veido galveno pakalpojumu (turpmāk tekstā — “galvenais pakalpojums”) “papildu pakalpojumi”. Vērtējot šo jautājumu, kā arī ņemot vērā Tiesas spriedumu lietā C-572/07 *Tellmer*, kāda nozīme ir tam, ka pakalpojumus varētu sniegt (bet nesniedz) citas personas, nevis nekustamā īpašuma īpašnieki, lai arī saskaņā ar attiecīgo nomas līgumu noteikumiem nomniekiem nav citas izvēles kā vien izmantot nekustamā īpašuma īpašnieku sniegtos pakalpojumus?